

Rapport fra spørreundersøkelse til klubbene.

Det kom in svar fra følgende 55 klubber:

Nordstrand IF Bowling	Cross BC	Steinkjer Bowlingklubb
BK Litego	Molde BK	Rana BK
Frogner BK	Brage BK	Norsia SB
Orkla BK	Stavanger BK	Polar Team
Glåmdal BK	Nygård BC	Arendal BK
Bekkelaget BK	Hallingkast	Verdal BK
Vepsa BK	Røros BK	Metropensjonistenes BK
Mosjøen BK	Stord BK	Stavanger Døve
Larvik BK	Askim BK	Evje BK
Solør BK	Bergen BC	Valdres BK
Tromsø BK	Fyllingen BC	Syv Søstre BK
Elverum BK	Oslo Døves Sportsklubb	BK Skru
Red Crown BK	Solli BK	Bryne BK
Sandnes BK	Arctic Strike BK	Mascot BK
Sofiemyr BK	Vågan BK	Trondheim BK
Lillehammer BK	Sølvkula BK	Briskebyen BK
Haugesund BK	Dora BK	Sørlands-Strike BK
Strike BK	Trønderstrike BK	Drammen Tigers BK
Grenland BK		

55 klubber motsvarer 57,3% av klubbene som er registrert på bowling.no og 1073 medlemmer.

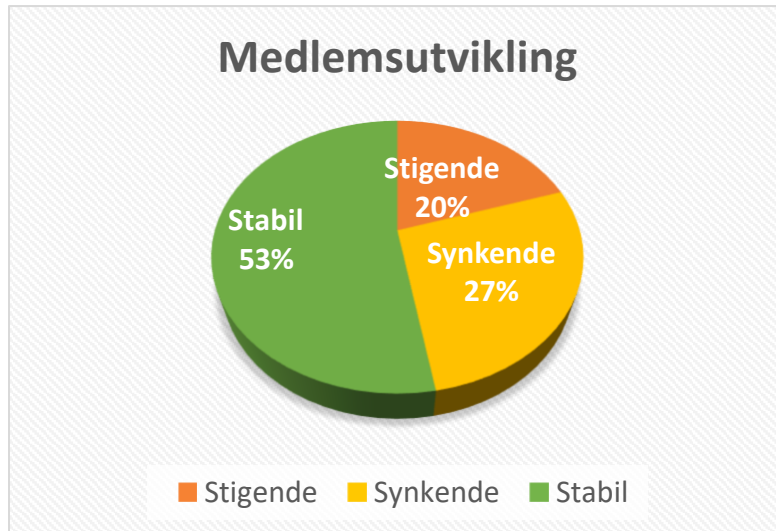
Gjennomsnittstørrelsen på klubbene som har besvart ligger på 19,5 medlemmer.

Til tross for at det ikke er en større del av klubbene som har besvart må det ses på som en ok nivå på svars mengden. At det er et ønske om en høyere aktivitet og vilje til interaksjon fra klubbene er en selvfølge og noe som må jobbes med fremover.

Det er alt for stort antall klubber som velger å forholde seg inaktive i henhold til hva som forventes på generell basis.

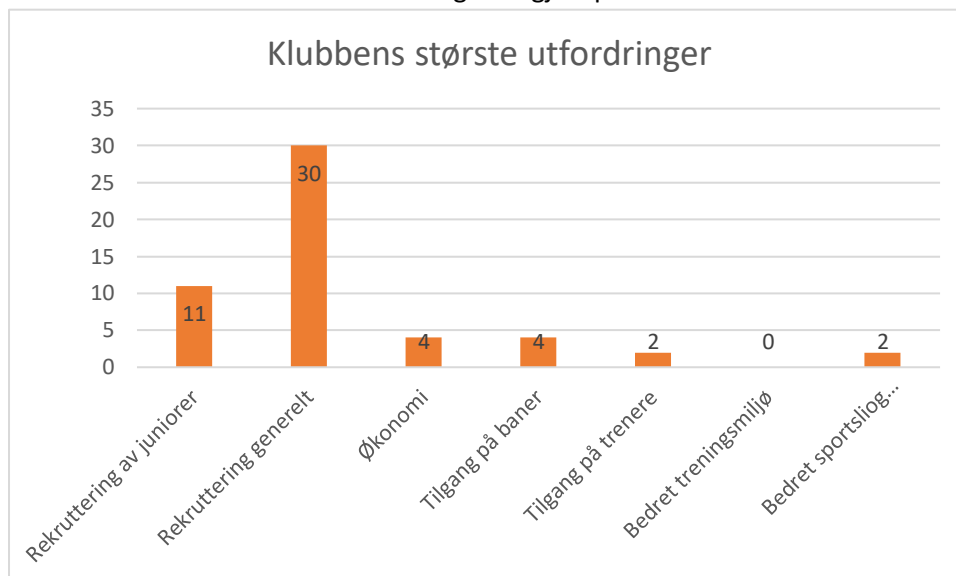
Skal NBF kunne møte opp til hva som trengs å gjøres for å utvikle virksomheten videre og ta stegene inn i 2020 er det viktig at klubber, og kretser, tar ansvar i å involvere seg for at nødvendige forendringer kan gjennomføres på riktig måte. Dette gjelder selvfølgelig også utvikling og tilpassing av nye tanker og ideer som må til for at utvikling skal kunne skje.

Medlemsutviklingen er mer positiv enn forventet.

53% av klubbene rapporterer stabile medlemsforhold. Under 1/3 av klubbene svarer at de har et synkende medlemstall, og det er det grunn til å reagere med uro over. Gledende nok så sier 1/5 av klubbene, 20%, at de har en stigende medlemstrend.

Når vi ser klubbenes største utfordringer så gjenspeiles det noe i medlemsutfordringene.

Generelt sett så har de fleste klubbene store utfordringer med rekruttering, både generelt og på junior/ungdom. Gledende ser vi at det kun er under 10% av klubbene som beskriver økonomi som den største utfordringen.

Det er samme tall for de klubber som opplever at tilgangen på baner er den største utfordringen. Men om dette er grunnet at man ikke har planer om vekst og behov for mer eller at tilgangen er bedre enn hva som har uttalt

Når vi ser nærmere på hvordan klubbene bedriver virksomheten så finner vi flere urovekkende svar. Det er 10 av klubbene, ca 18%, som ikke har en eneste felles trening i uken(!), og når man ser på hvilket nivå de er på så kan man bli enda mer skremt. Flere av klubbene spiller på høyeste nivå i

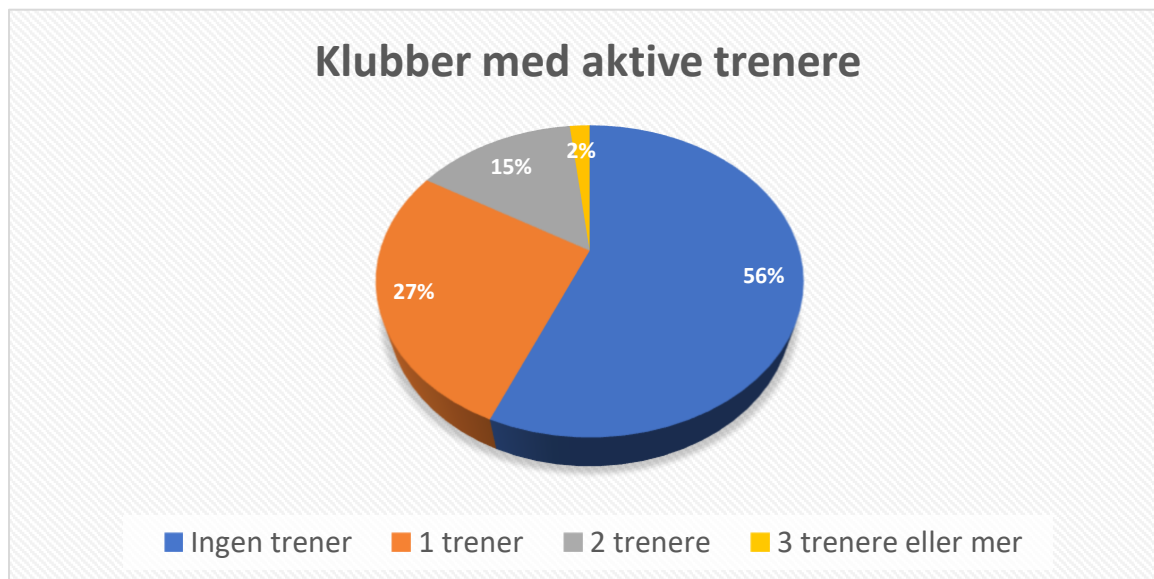
ligasystemet!

Av de gjenværende 45 klubbene så svarer kun 20% at de har treninger med utdannede trenere.

Det er altså 80% av klubbene som har felles trening uten en trener på plass.

Hvis vi kobler dette opp mot hvordan det ser ut med utdannede trenere som er aktive i klubbene så kan vi finne noen svar.

Skremmende nok er det 56% av klubbene som rapporterer at de ikke har noen aktive trenere i klubben.

Disse tallene gjenspeiles noe så nær av den aktivitet som klubbene rapporterer.

Det er altså ikke vanskelig å finne mange grunner til at medlemstallet ikke vokser. Det finnes anledning til å tro at det er en direkte sammenheng mellom de klubber som har trenere på plass, regelmessig, og de som rapporterer vekst i medlemstall. Noe avvik er det men det er grunn til å se nærmere på dette.

Samtidig er det interessant å se hva klubbene oppgir for årsak til at de ikke gjennomfører treninger med utdannede trenere på plass.

Nærmer 55% av klubbene henviser til at det er liten interesse hos medlemmene som ligger til grunn. Av de gjenværende 45% er det like stor andel som har liten eller ingen tilgang på trenere og utfordringer med økonomi som grunn. Tilgang til baner kan forklares av noe men det er ca 10% som ikke finner kompetente trenere.

Situasjonen for aldersrelatert trening med trener, junior og veteran, er ikke mye å hurre for.

Kun 9 klubber rapporterer at det har juniortreninger med trenere og kun 2 klubber rapportere tilrettelagde treninger for veteraner.

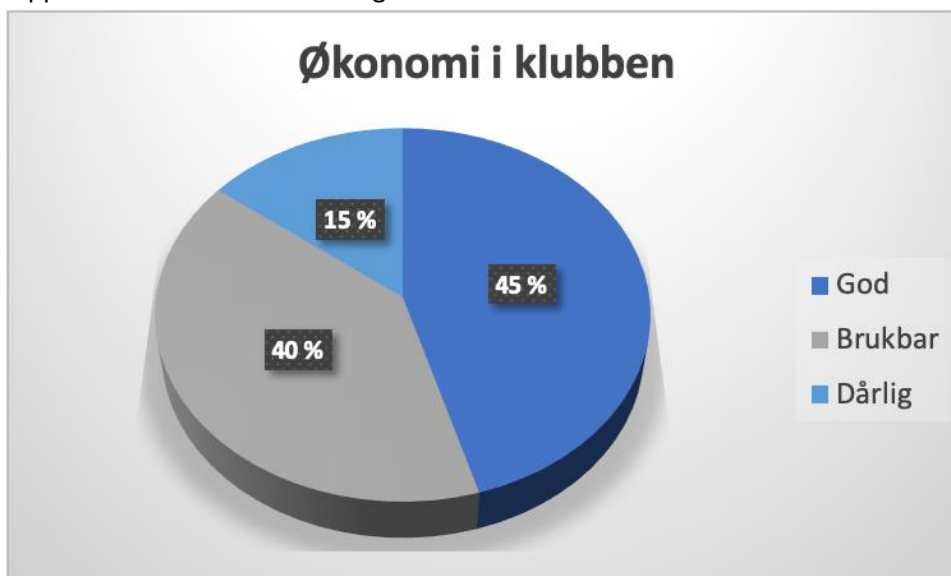
Vi ser også at det er grunn til å levere en bekymringsmelding til kretsene i henhold til hvordan de bedriver sin virksomhet.

På spørsmålet om det har arrangerts treninger av kretsen så er det **51%** av klubbene som ikke vet om kretsen har gjennomført treninger!

Vi hadde kanskje en formening om dette i forkant men at det skulle være så ille gjør at det finnes meget god grunn for å syne kretsene nærmere i sømmene. Dette er alt for dårlig i henhold til informasjon fra kretsene. Og ikke aller minst aktivitetsnivået hos kretsene!

Gledende så rapporterer klubbene at økonomien er brukbar eller god. Det er kun 15 % som rapportere at klubben har dårlig økonomi.

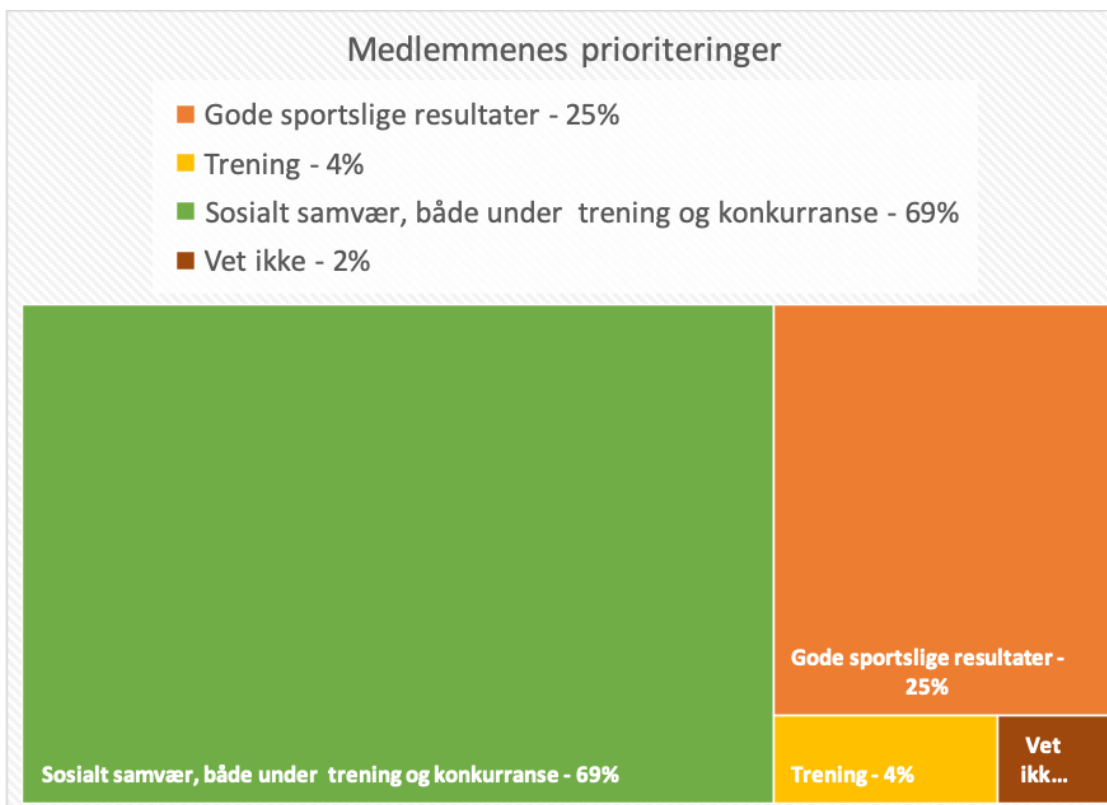
Samtidig som det er beroligende at klubbene har god økonomistyring så rapporterer hele 20 klubber (ca 36%) at de ikke har junior virksomhet å støtte mens det er kun 2 klubber som rapporterer at de ikke har veteraner å støtte!

At det er en så stor andel som ikke har juniorvirksomhet er skremmende og alarmerende!

Når vi ser på klubbenes ambisjonsnivå så finner vi meget spennende informasjon.

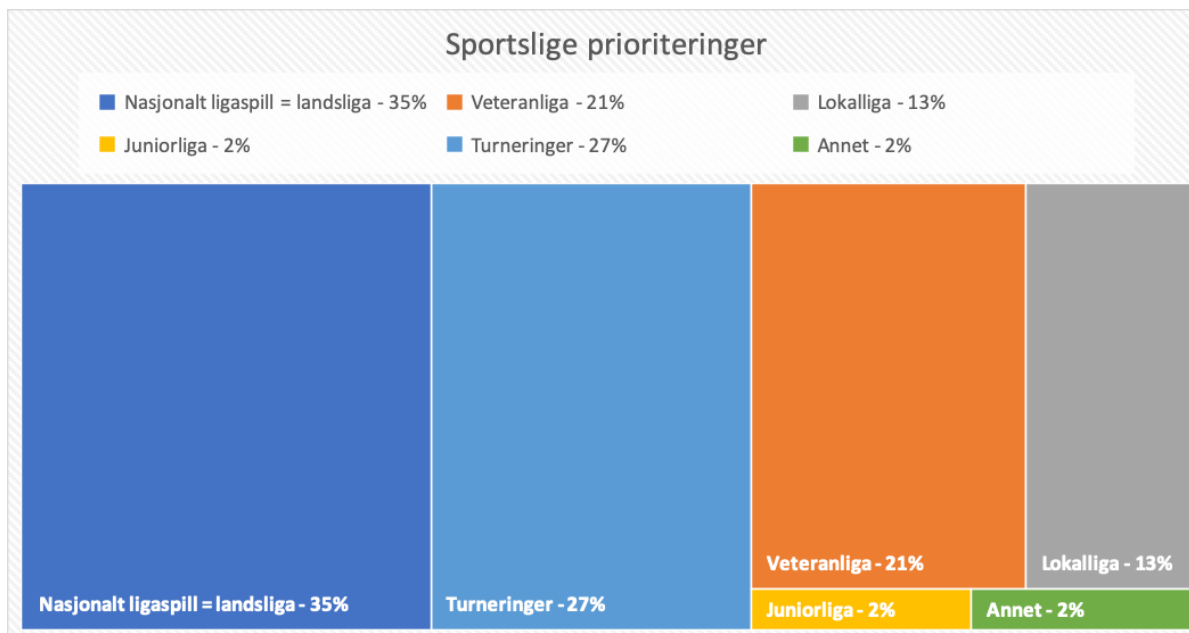

Et stort ønske om bredde er dominerende og det gjenspeiles også i spørsmålet om hva som er viktigst for klubbene generelt med nåværende medlemsmasse.

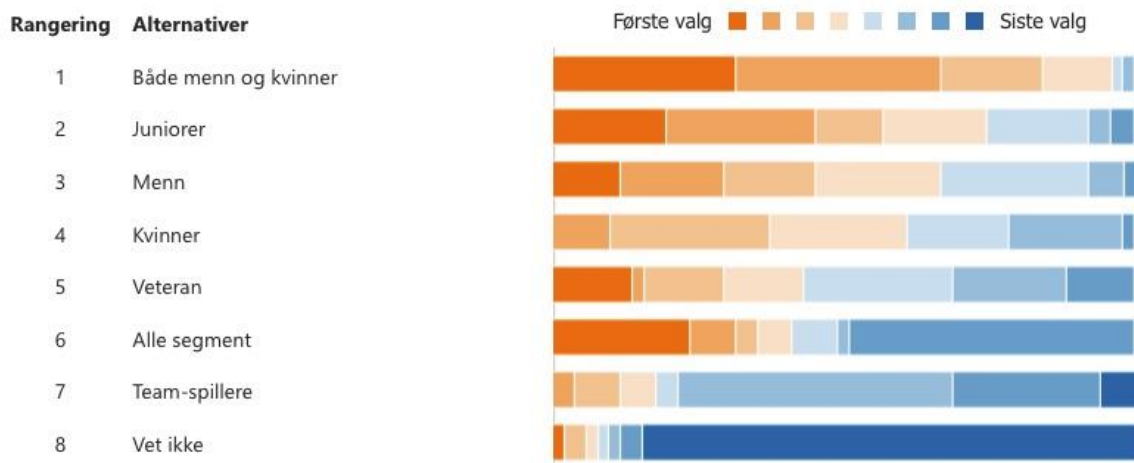
Disse svarene og prioriteringer kan gi en tydeliggjørende faktor til tidligere svar i henhold til treninger og trenere. Det er helt klart ikke så viktig at utvikling er en grunnstein hos klubbene.

Går vi videre og ser på hva som er viktigst for klubbene rent sportslig så forsterkes opplevelsen av at utvikling ikke er aller viktigst for klubbene. Det er kun 2 klubber som rapporterer at Juniorliga er viktigst. Og her burde det vært et annet resultat hvis vi skal kunne vokse. Men igjen, det forklarer deler av andre svar.

Svarene som er levert på disse spørsmålene gjenspeiles IKKE i hva klubbene ønsker primært å satse på.

Her svares det helt motsatt i henhold til forholdene mellom Junior og Veteran. Altså at aktiviteten motsvarer ikke ønskemålene til satsningsområder.

Og det er gledende å konstatere at det finnes et ønskemål om å prioritere noe annerledes en hva nåværende aktiviteter tilsier.

På spørsmål om klubbene ønsker å legge til rette for spiller på nasjonalt toppnivå så er det en stor usikkerhet. Som dere ser så er det større usikkerhet kring dette enn de som sier at de ønsker å lege til rette for toppidrett.

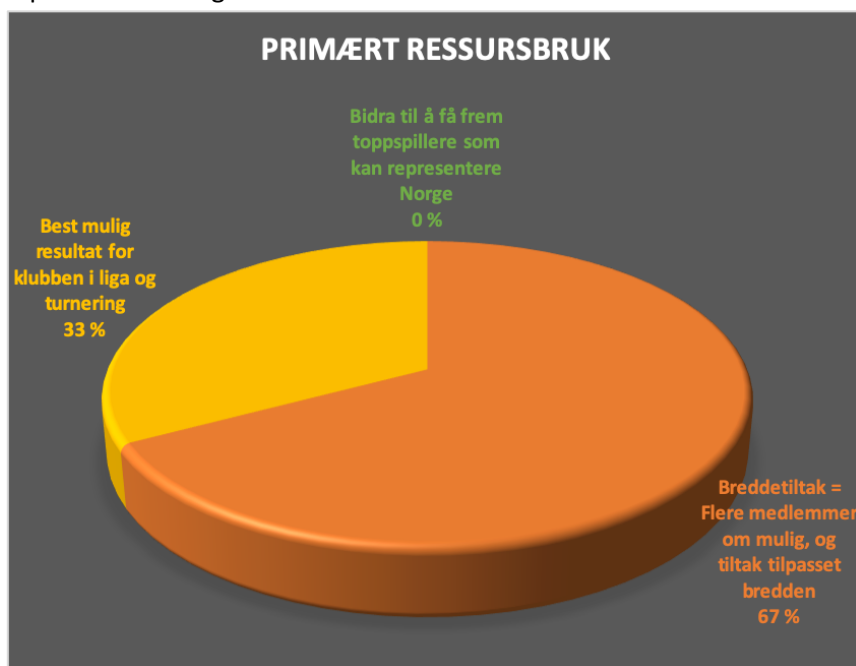

Usikkerhetsfaktoren kan kanskje forklares noe av at det ikke finnes tilstrekkelig med kunnskap i klubbene over hva som forventes skal tilrettelegges og kanskje også hvordan man skal gjøre det.

Så hvordan ønsker klubbene primært å bruke sine resurser på?

Her får vi meget tydelig svar fra klubbene.

Ingen klubb ønsker at den primære ressursbruken skal være å få frem toppspillere som kan representere Norge.

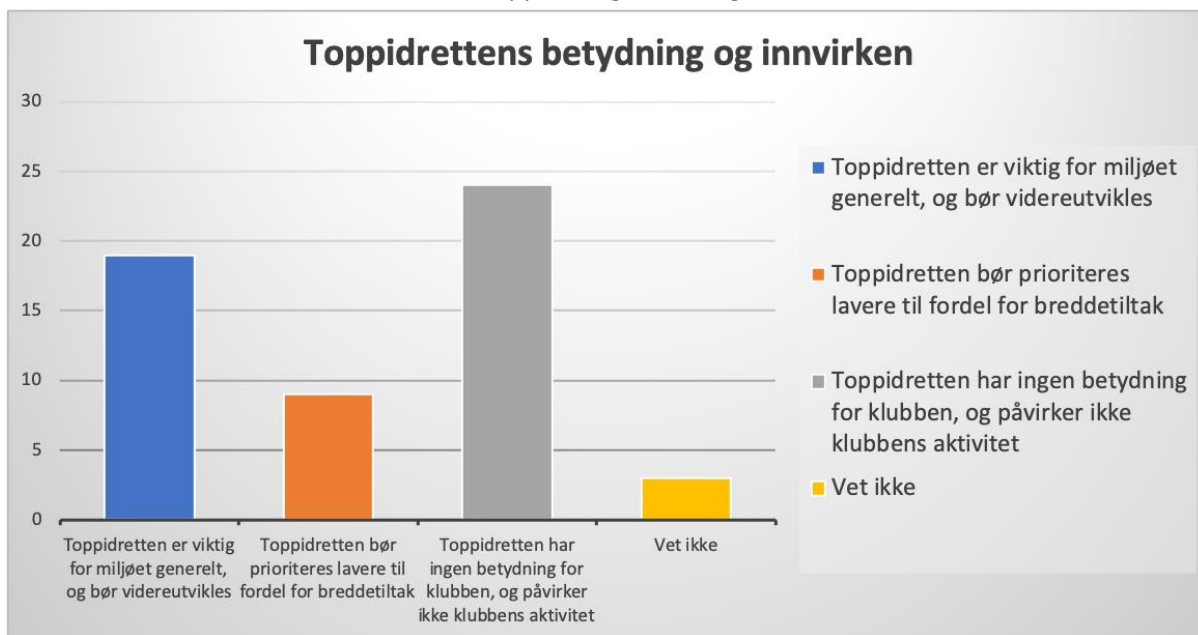
På spørsmål om klubbenes holdning til å øke andelen av NBFs resurser til utvikling og toppidrett så var det overveldende positiv holdning. Det fremkommer også en stor grad av usikkerhet og det kan sikkert forklares noe av at men ikke har klart for seg hva en økt satsning skulle betyde, og om det påvirker, for klubben.

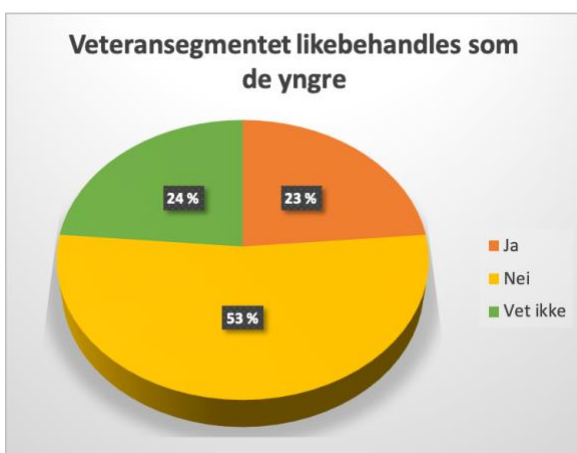
Fortsatt 1/3 som er usikre og det kan forsvares noe med at det ikke er presentert en plan med konsekvenser som tydeliggjør hva dette eventuelt skulle medføre for klubben.

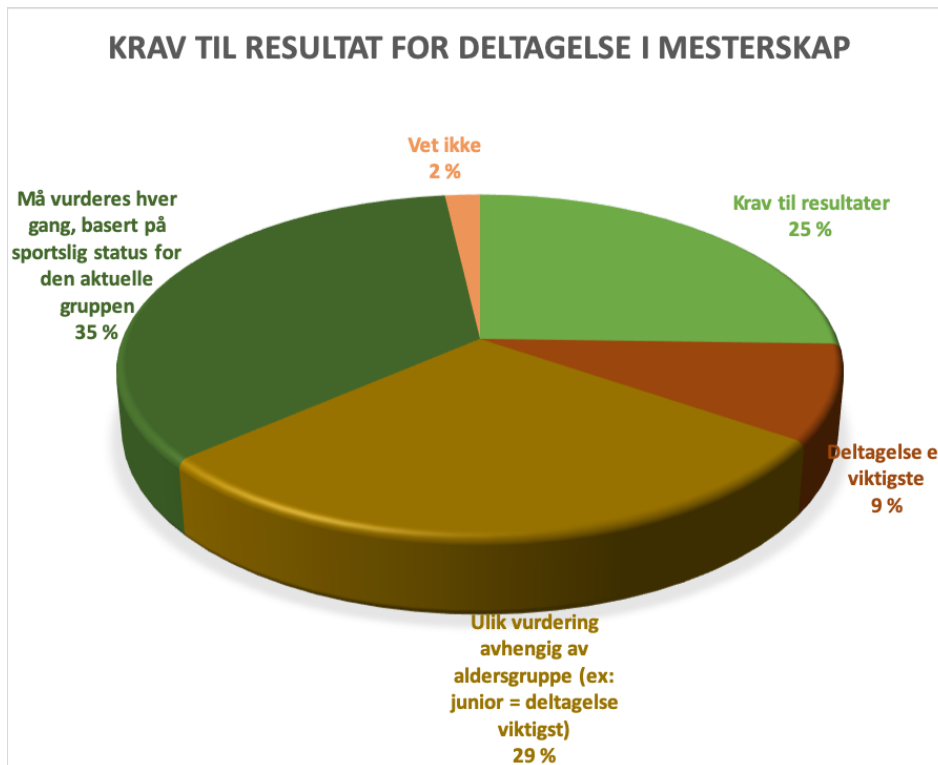
Når vi ser på svarene om hvordan Toppidrettens aktiviteter har for innvirkning og betydning for klubbene så blir det tydelig at det ikke er et ønske om at toppidretten skal nedprioriteres. Det er også tydelig at toppidretten påvirker klubbens aktivitet i en meget begrenset utstrekking. Det er også tydelig at toppidretten er en oppskattet ingrediens i norsk bowling og at den bør videreutvikles. Her har klubbene en klar oppfatning med meget lav usikkerhet.

Når spørsmålene spesifiserer seg mer om veteransegmentet så ønskes det ikke at veteransegmentet skal behandles likeverdig som andre segment når det gjelder bruken av NBFs ressurser. Det er et klart nei til behandling av veteranene på samme linje som de yngre når det gjelder sportslige tiltak og deltakelse i prioriterte mesterskap. Og når det spørsmålet kommer til å ta ressurser fra annen aktivitet for å gi veteranene økte ressurser er det også et meget klart nei overfor en utvikling mot dette.

Når det gjelder spørsmålet om hvordan klubbene ser på kravene for at vi skal delta på i internasjonale mesterskap er det en god spredning på synspunktene. Men det er meget tydelig at det ikke ønskes at vi skal delta kun for å delta.

Det fremstår som meget viktig at det skal evalueres for hvert tilfelle i henhold til alder og sportslig status. Dette sammen med en del krav til prestasjoner. Overraskende er at det ikke er fler som ønsker et større fokus på at det skal stilles krav på resultater i forkant for å representere. Men det viser seg at man ønsker en miks av ingredienser.

Et meget viktig spørsmål er hvordan klubbene prioritere forskjellige fokusområder. Klubbene ble spurt om å rangere 9 forskjellige fokusområder.

Rekrutteringss spørsmålet, kompetanse og suksess internasjonalt er viktig for klubbene imens det virker som at både liga og turneringstilbud er godt nokk.

Det har innkommet mange gode svar om hva klubbene ønsker «mer av» og hvordan man prioriterer. Det fremgår en trend i hvordan klubbene «driftes» som kan forklare deler av de utfordringer som ligger på veien fremover. Det har vært meget nyttig for NBF og administrasjonen å få en mer tydelig innsikt i hvordan det egentlig står til ute i miljøet.

Resultatet fra spørreundersøkelsen gir gode innspill til veien fremover samtidig som den belyser klare utfordringer. Arbeidet videre er begynt og flere konsekvenser fra undersøkelsen er allerede i prosess.

Bowlingen har utviklet seg enormt mye over de siste 15 årene, men hvordan har vi tilpasset oss denne endringen?

Noe svar har vi fått fra undersøkelsen. Og det er ikke like betryggende med de svar som vi fått.

Nå er det viktig at hele miljøet engasjerer seg i det arbeide som må til. Det hjelper ikke å legge planer om de ikke utføres.

Den verste planen som finnes, er den som ikke prøves ut!

Å gjøre noe halvveis, er ikke til 50% riktig.

Det er, i de aller fleste tilfeller, nesten 100% feil.